

KÜLGAZDASÁGI ÉS KÜLÜGYMINISZTERIUM
ÁLLANDÓ ENSZ KÉPVISELET – NEW YORK

Bogyay Katalin

nagykövet, állandó képviselő

Az 1956-os magyar forradalom és 60. évfordulója az ENSZ-ben

Előadás

Veszprém, 2017.március 6.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim,

Nagy megtiszteltetés, hogy ma itt lehetek Önökkel.

Előadásomban az 1956-os magyar forradalom ENSZ általi kezeléséről, az 56-tal kapcsolatos titkosított ENSZ dokumentumok feloldásához vezető diplomáciai lobbi-folyamatról, valamint a 60. évforduló alkalmából rendezett főbb eseményeinkről tervezek beszélni.

ENSZ-tagság

Már a szövetséges hatalmak és Magyarország között, 1947. február 10-én aláírt párizsi békeszerződés is utalást tett Magyarország jövőbeli ENSZ tagságára. Bár Magyarország már 1947 áprilisában benyújtotta tagfelvételi kérelmét, még éveket kellett várnunk arra, hogy hazánk is a világszervezet tagjává váljon.

A Német Szövetségi Köztársaság 1955-ben bekövetkezett NATO-ba való felvételét, illetve a Varsói Szerződés megalakítását alig néhány hónappal követően megkötött alku eredményeként, az ENSZ Közgyűlése és Biztonsági Tanácsa is úgy döntött, hogy engedélyezi 16 ország, köztük hazánk, felvételét az ENSZ-be. Így történhetett meg, hogy a Magyar Népköztársaság 1955. december 14-én az ENSZ tagállama lett.

1956 az ENSZ-ben

Alig egy évvel később, hazánk – a szuezi válság mellett – az egyik legvitatottabb kérdés lett az *East River* partján fekvő New York-i üvegpalota folyosóin és tárgyalótermeiben.

A magyar forradalom október 23-i kirobbanása komoly fejtörést okozott mind az ENSZ akkori tagállamainak, mind a szervezet vezetőségének, köztük a svéd *Dag Hammarskjöld*nek, akkori ENSZ-főtitkárnak. (A sors fintora, hogy a magyar ügy kezeléséért többek által kritizált Hammarskjöld 1961-ben, épp 56 évesen, repülőszerencsétlenség áldozata lett a mai Zambia területén. A legújabb vizsgálatok eredményei is azt valószínűsítik, hogy gépét lelőtték.)

A helyzet ENSZ általi kezelését bonyolította, hogy abban a Biztonsági Tanács egyik vétójoggal rendelkező állandó tagja, az akkori Szovjetunió is érintett volt.

Mivel a Biztonsági Tanács érdemi fellépését a magyar forradalom leverésében aktívan részes Szovjetunió megakadályozta végül a valamennyi tagállamot tömörítő, azonban korlátozott jogosítványokkal rendelkező Közgyűlés fogadta el azon határozatokat, amelyekben a tagállamok elítélték a Szovjetunió beavatkozását és a forradalmat követő megtorlásokat.

Engedjék meg, hogy röviden áttekintést adjak arról, hogy a forradalom október 23-i kirobbanását követő napokban mi történt a világszervezetben:

- 1956. október 27-én titkos egyeztető tárgyalások kezdődtek az USA, Nagy-Britannia és Franciaország ENSZ-képviselői között a magyarországi felkelésről. Az említett államok levélben kérték a Biztonsági Tanács soros elnökét, hogy sürgősen hívja össze a tanácsot a magyarországi helyzet kivizsgálása céljából.
- Kezdeményezésükre október 28-án össze is ült a Biztonsági Tanács, amelyen a Szovjetunió ellenszavazatával és Jugoszlávia tartózkodása mellett napirendre tűzték „A magyarországi helyzetet”.
- Az ülésen érdemi döntés nem született. A helyzet áttekinthetatlensége miatt, az ülést kezdeményező BT tagok is inkább a kivárás politikája mellett döntöttek.
- Nagy Imre november 1-én értesítette az ENSZ főtitkárát, hogy felmondja a Varsói Szerződést és kihirdeti Magyarország semlegességét.
- A BT november 2-i ülésén ismét megvitatta a magyarországi helyzetet, a halogató amerikai magatartás miatt azonban határozati javaslat benyújtására ezúttal sem került sor. Ugyanezen napon Nagy Imre táviratban kérte az ENSZ főtitkárától, hogy a BT utasítsa a szovjet és a magyar felet a tárgyalások azonnali megkezdésére a szovjet csapatok kivonásával kapcsolatban.
- November 3-ára ismét összehívták a BT-t. Az USA által benyújtott határozati javaslat felszólítaná a Szovjetuniót csapatainak Magyarországról történő kivonására. Ezzel párhuzamosan, Szoboljev szovjet és Szabó János újonnan kinevezett magyar ENSZ-képviselő egyaránt megerősítették, hogy Budapesten csapatkivonási tárgyalások kezdődtek a két kormány között. Jugoszlávia javaslatára az ülést elnapolják, s abban maradnak, hogy a BT legközelebb november 5-én 10.30-kor ül össze.
- A szovjet katonai invázió hírére - az eredeti tervekkel szemben – már november 4-én összeült a Biztonsági Tanács, ahol szavazásra bocsátották az előző nap beterjesztett amerikai határozati javaslat módosított változatát. A határozat elfogadását a Szovjetunió megvétózta (9 igen szavazat, Jugoszlávia pedig tartózkodott), majd a kérdést amerikai javaslatra, a BT bénultsága esetén alkalmazható ún. „Egyesült erővel a békéért” („*Uniting for Peace*”) eljárás keretében a Közgyűlés rendkívüli sürgősségi ülészaka elé utalták. Az ENSZ Közgyűlés délután összeülő második rendkívüli sürgősségi ülészakán elfogadták a tovább bővített amerikai határozati javaslatot, amely felkérte az ENSZ főtitkárát, jelöljön ki bizottságot a magyarországi helyzet megvizsgálására, majd tegyen jelentést a Közgyűlésnek, és terjesszen elő javaslatokat a Magyarországon fennálló helyzet megszüntetése érdekében.
- Az Országgyűlés épületében tartózkodó Bibó István, mint „az egyedül törvényes magyar kormány egyetlen képviselője”, Nagy Imre államminisztere ekkor írta híres kiáltványát, amelyben az ENSZ-hez folyamodott segítségért. Mint írja: „*Magyarország népe elég vérrrel*

adózott, hogy megmutassa a világnak a szabadsághoz és igazsághoz való ragaszkodását. Most a világ hatalmain van a sor, hogy megmutassák az ENSZ alapokmányában foglalt elvek erejét és a világ szabadságszerető népeinek erejét. Kérem a nagyhatalmak és az ENSZ bölcs és bátor döntését leigázott nemzetem érdekében.”

- November 8-én, a Közgyűlés második rendkívüli sürgősségi ülészakán, Szabó János ENSZ-nagykövet felolvasta a Kádár kormány november 4-i keltezésű nyilatkozatát, amelyben érvénytelennek nyilvánította Nagy Imrének az ENSZ főtitkárához küldött üzeneteit, valamint tiltakozását fejezte ki a kérdésnek az ENSZ fórumain történő megvitatása ellen. Dag Hammarskjöld ENSZ főtitkár pedig tájékoztatta a Kádár-kormányt, hogy megkezdte a megfigyelők kiválasztását.
- November 9-én a Közgyűlés elfogadott egy határozatot, amely a szovjet csapatokat Magyarországról történő kivonására és szabad választások megtartására szólított fel. A határozat emellett felhívta a Szovjetuniót, hogy azonnal szüntesse be a magyar lakosság elleni akcióit, s ne akadályozza a segélyek osztását.
- November 10-én a főtitkár másodszor is felkérte a magyar kormányt az ENSZ-megfigyelők beengedésére. Erre válaszul, november 11-én a magyar kormány jegyzéket intézett az ENSZ főtitkárához, melyben közölte, hogy nem engedi be a megfigyelőket, mivel álláspontja szerint a magyarországi helyzet a magyar állam belügye.
- November 12-én a Közgyűlés második rendkívüli sürgősségi ülészakának határozata alapján a Közgyűlés aznap megnyíló XI. rendes ülészakája elsőként a magyar kérdést tűzte napirendre.
- Másnap Dag Hammarskjöld felajánlotta, hogy hajlandó Budapestre utazni, s egyben kérte a magyar kormányt, hogy vizsgálja felül az ENSZ-megfigyelőkkel kapcsolatos álláspontját.
- November 16-án a főtitkár háromtagú bizottságot nevezett ki a „magyarországi külföldi intervenció” tanulmányozására, kivizsgálására és jelentéstételre a Közgyűlésnek.
- Több hetes huzavona, lehetséges helyszínekről és időpontokról való egyeztetés után, december 11-én a magyar kormány képviselői a magyar kérdéssel kapcsolatos közgyűlési vita miatti tiltakozásul elhagyták a közgyűlési termet, másnap pedig lemondták a főtitkár december 16-ára tervezett budapesti látogatását.
- December 12-én a Közgyűlés elfogadta 1131 (XI) számú határozatát, amely elítélte a Szovjetuniót, mivel „megsérti Magyarország politikai függetlenségét”, és ismét felhívta, hogy vonja ki csapatait Magyarországról.

- 1957. január 5-én a főtitkár bejelentette a Közgyűlésnek, hogy a magyar kormánnyal kezdeményezett megbeszélések, valamint a november 16-án a „magyarországi külföldi intervenció” tanulmányozására kinevezett háromtagú bizottság kísérletei nem jártak sikerrel, ezért javasolta, hogy a Közgyűlés állítson fel szélesebb bizottságot a magyar kérdés megvizsgálására.
- Január 9-én a Közgyűlés ismét megkezdte a magyar kérdés vitáját, amelynek eredményeként január 10-én elfogadta azt a 24 tagállam által támogatott határozatot, amely a főtitkár javaslatának megfelelően felállította az ún. „magyar probléma különleges bizottságát” („*Special Committee on the Problem of Hungary*”).

A Különbizottság

A Közgyűlés által felállított Különbizottság ausztrál, dán, ceyloni (mai Sri Lanka-i), tunéziai, valamint uruguayi tagjainak feladata a forradalom alatti, majd azt követő események részleteinek feltárása volt.

A hónapokig tartó intenzív munka részeként 111 tanúvallomást rögzítettek New Yorkban, Genfben, Rómában, Bécsben, s Londonban. Emellett, titkos tagállami jelentések, akkoriban megjelent sajtóhírek, s egyéb források segítségével próbálták feltárni, s dokumentálni a történeteket és elkövetett jogsértéseket. A Különbizottság egyfajta előfutára volt a manapság pl. az Emberi Jogi Tanács által felállított vizsgálóbizottságoknak, amelyek a Szíriában vagy épp Irakban elkövetett emberi jogi jogsértéseket hivatottak feltárni, s dokumentálni.

A Kádár-kormány természetesen nem nézte jó szemmel a Különbizottság felállítását és működését. Megtagadta a bizottság tagjainak belépését Magyarország területére, nem ismerte el a bizottság illetékességét, tiltakozott a meghallgatások során elhangzott nyilatkozatok miatt, s működését a magyar belügyekbe való durva beavatkozásnak minősítette.

Mindazonáltal az 1957-től 1962-ig működő bizottság által kiadott két jelentés máig talán az egyik legpontosabb leírása az 1956-os forradalom alatti, majd azt követő eseményeknek.

A Különbizottság megállapítása szerint Magyarországon spontán nemzeti felkelés zajlott le 1956 októberében, melyet külső fegyveres erő, a szovjet hadsereg vert le, ezáltal beavatkozva Magyarország belügyeibe, s így a Szovjetunió megsértette az ENSZ Alapokmányát.

Povl Bang-Jensen

A dán *Povl Bang-Jensen*, korábban Washingtonban szolgáló dán diplomata, majd ENSZ-tisztviselő, volt ennek a különleges bizottságnak a másodtitkára, s aktív szerepet játszott a tanúkihallgatások szervezésében.

Munkája következtében Bang-Jensen megismerte a tanúk neveit, s birtokában voltak a beazonosításukhoz szükséges adatok. Érezte ugyanakkor, hogy ezen információkat minden áron óvnia kell. Tisztában volt vele, ha azok illetéktelenek kezébe kerülnének, a tanúk és családtagjaik élete kerülne veszélybe.

Bang-Jensen arról is meg volt győződve, hogy a szervezet nem tudja garantálni a titkos adatok biztonságát. Féelme egyáltalán nem volt alaptalan, hiszen az ENSZ akkoriban az egyik legkiválóbb terepe volt a hírszerzésnek, s – ahogyan ezt már többen feltárták – a titkársági alkalmazottak között is voltak olyanok, akik valójában egyes tagállamok hírszerző szolgálatainak adtak ki belső információkat.

Bang-Jensen ezért tagadta meg a tanúk neveinek átadását az ENSZ titkárságának, s ezért indult ellene évekig tartó fegyelmi eljárás, amely végül elbocsátásához és egyesek szerint rejtélyes halálához vezetett.

Az ENSZ Közgyűlésében a „magyar ügy” tárgyalása 1959. november 25-én volt esedékes. Bang-Jensent ezen a napon a New York-i *Alley Pond Parkban* átlőtt jobb halántékkal találták, bár balkezes volt. Halálát a hatóságok öngyilkosságnak minősítették, de egyes vélekedések szerint, gyilkosság áldozata lett.

A magyar tanúkat védelmező Povl Bang-Jensent Göncz Árpád köztársasági elnök posztumusz kitüntette. A 301-es parcellában fejfát állítottak emlékére, Budapest XI. kerületében utcát neveztek el róla, a Corvin közben pedig emléktáblát helyeztek el tiszteletére.

A Balaton melletti Enying városában, ökomenikus összefogással, Iván Géza református tiszteletes úr aktív közbenjárásának köszönhetően, 2012-ben először emlékkövet állítottak „az 1956-os forradalom és a magyar ügy mártírja” emlékére, s a forradalom 60. évfordulója alkalmából egy enyingi köztéri parkot is elneveztek Bang-Jensenről.

A fentiek mellett, Magyarország koppenhágai nagykövetsége 2016 novemberében – halálának évfordulóján – szobrot avatott Bang-Jensen tiszteletére a koppenhágai solbjergi temetőben, ahol a dán diplomata nyugszik.

A titkosított ENSZ-akták

Még 2013-ban egy Povl Bang-Jensennel régóta foglalkozó magyar kutató, Nagy András az ENSZ levéltárának küldött levélben kérte bizonyos ENSZ dokumentumok kutathatóságának biztosítását.

2015. januári New Yorkba érkezésemet követően szereztem tudomást erről az ügyről. Bevallom, megdöbbenett, hogy az ENSZ levéltára számtalan olyan, az 1956-os forradalommal és a forradalmat követő eseményekkel, valamint a Bang-Jensen elleni fegyelmi eljárással kapcsolatos dokumentumot őriz, amelyek nagy része az elmúlt 60 évben még kutatók számára sem volt

hozzáférhető. Hiszen mi lehet ezen dokumentumokban, amit 60 évvel az eseményeket követően sem ismerhetünk meg? Az is meglepett, s elfogadhatatlannak találtam, hogy az ENSZ közel 2 évig egyáltalán nem foglalkozott az üggyel.

Annak érdekében, hogy ezen a helyzeten változtassunk, 2015 januárjától kezdve jómagam és munkatársaim aktív és rendszeres kapcsolatban voltunk az ENSZ-szel, s próbáltuk diplomáciai úton előmozdítani az átminősítési folyamatot.

Nyomásgyakorlásunk eredményeként az ENSZ érintett szervezeti egysége, a *Department of Political Affairs* (DPA), 2015 februárjában végre kijelölt egy ENSZ tisztviselőt a minősített akták tanulmányozására.

Már 2015 januárjában tájékoztattam az amerikai és az orosz ENSZ nagyköveteket arról, hogy kezdeményezzük a dokumentumok minősítésének megszüntetését. Emellett 2015 márciusában leültem Dánia ENSZ-nagykövetével megvitatni az ügyet, áprilisban pedig vacsorát szerveztem a nagyköveti rezidencián *Per Bang-Jensen*, Povl Bang-Jensen Washington mellett élő elsőszülött fia, Nagy András, a dán ENSZ-misszió ideiglenes ügyvivője, valamint a 70. közgyűlési ülészak dán elnökének dán kabinetfőnöke részvételével.

A *Ban Ki-moon* főtítkárral, a főtitkár kabinetfőnökével, illetőleg *Jeffrey Feltman* politikai ügyekért felelős főtitkárhelyetttel való tavalyi találkozóim során minden esetben felvettem ezt a kérdést, s mindeközben szakértői szinten is lobbiztunk és nyomást gyakorlunk a DPA-re.

2016 januárjában a DPA megbízott egy külsős szakértőt a Columbia Egyetemen őrzött ENSZ dokumentumok (az ún. *Andrew Cordier collection*) átvizsgálásával. Ezen dokumentumokat *Andrew Cordier*, az 1946 és 1961 között ENSZ-tisztviselőként, többek között az ENSZ főtitkár jobbkezeként dolgozó főtitkárhelyettes, a Columbia későbbi dékánja vitte magával, s helyezte el az egyetem különleges iratokat őrző gyűjteményében.

Ez év februárjában a magyar külügyminiszter New York-i látogatását kihasználva, informális miniszteri ebédet szerveztem, amelyre meghívtam az akták átminősítése ügyében döntési jogkörrel bíró Jeffrey Feltman főtitkárhelyettest, s erről a kérdéstről is tárgyaltunk.

Nagy örömmel osztom meg Önökkel, hogy közel másfél éves kitartó diplomáciai lobbizásunk eredményeként, az ENSZ vezetősége 2016 tavaszán, 60 évvel a forradalom után, engedélyezte az ENSZ levéltárában található hozzávetőleg 400 oldalnyi szigorúan bizalmas minősítésű iratanyag kutatását, ezek részét azok érzékeny tartalma miatt azonban csak kutatók számára.

Jeffrey Feltman a Columbia Egyetemen tárolt Andrew Cordier iratok titkosságának feloldásáról is döntött. Ennek köszönhetően közel 1000 oldalnyi 1956-tal kapcsolatos titkos ENSZ-dokumentum vált bárki számára szabadon kutathatóvá.

A fentiek mellett, azt is sikerült elérnünk, hogy az ENSZ levéltára átvizsgálja és rendezze a náluk őrzött, 1956-os forradalommal kapcsolatos, nyilvános és minősített ENSZ dokumentumokat.

Az átvizsgálás eredményeként kiderült 6 korábban *strictly confidential*-nek hitt aktáról és 18 korábban bizonytalan minősítésű (*no security level*) anyagról, hogy már szabadon kutathatóak. Így összesen kb. 135 *unclassified*, azaz szabadon kutatható, 1956-tal kapcsolatos aktát találunk az ENSZ levéltárában.

A magyar kutatók és történelem iránt érdeklődők számára ugyancsak lényeges fejlemény, hogy kérésünkre, a levéltár digitalizálja a nyilvános anyagokat.

A forradalom 60. évfordulója az ENSZ-ben

Az akták átminősítésének kijárása mellett a New York-i magyar ENSZ misszió számtalan rendezvénnyel készült, illetve készül a forradalom 60. évfordulójára.

A rendezvénysorozatot a Nemzeti Ünnepi megemlékezéssel és fogadással kezdtük október 17-én, amelyre ez alkalommal nem a magyar misszió épületében, hanem a New York-i ENSZ palotában került sor. Az eseményen megjelent több, mint 250 vendég, köztük ENSZ tagállamok és megfigyelő misszió képviselői; több ENSZ főtitkár-helyettes, illetve igazgató az ENSZ Titkárság részéről; valamint New York város sajtó-, politikai és művészeti életének képviselői. A vendégeket Dr. Mikola István biztonságpolitikáért és nemzetközi együttműködésért felelős államtitkár köszöntötte, s az ünnepi rendezvény díszvendége *Lady Valerie Solti*, a világhírű magyar karmester, Solti György özvegye volt.

Második, az előbbinél is nagyobb volumenű esemény az ENSZ-napi gálakoncert volt október 24-én, a világszervezet alapításának évfordulóján. Az 1956. évi forradalom és szabadságharc 60. évfordulójának tiszteletére idén Magyarország Állandó ENSZ Képviselete és az ENSZ volt a házigazdája a gálakoncertnek. A New York-i ENSZ székház Közgyűlési termében tartott koncerten az ENSZ részéről Ban Ki-moon ENSZ-főtitkár, *Cristina Gallach* főtitkár-helyettes és *Peter Thomson* Közgyűlési elnök tartottak megnyitó beszédet. A magyar Kormány nevében Dr. Szabó László miniszterhelyettes úr köszöntötte a vendégeket. Az ünnepi rendezvényen a Magyar Állami Operaház zenekara, Rost Andrea és László Boldizsár operaénekesek, a Magyar Nemzeti Balett táncosai, valamint ausztrál, Sri Lanka-i, dán, dél-koreai és amerikai vendégművészek léptek fel. Az eseményen az 1800 fős teremben teltház volt, a rendezvényen 193 ENSZ misszió nagykövetei illetve diplomatái, az ENSZ vezető tisztviselő és munkatársai vettek részt. A koncertet a UN TV élőben sugározta, és az ENSZ honlapján keresztül világszerte élőben lehetett követni.

Nyitóbeszédében Ban Ki-moon kihangsúlyozta, hogy az idei koncert mottója („Freedom First”) különösen időszerű, mivel az ENSZ célkitűzéseinek megvalósításához elengedhetetlen az

alapvető szabadságok és emberi jogok biztosítása. A főtítkár emellett felidézte, hogy 60 évvel ezelőtt diáktársaival közösen levelet írt Dag Hammarskjöld akkori ENSZ főtítkárnak, akitől a kommunista elnyomás miatt fellázadó magyar nép megsegítését kérte.

Az est házigazdájaként a magyar nép szabadságszeretetéről beszéltem, amelyért a történelem során számos alkalommal kellett harcolnunk. Elmondtam, hogy a koncert azokról a hősookról emlékezik meg, akik az életüket a szabadságért és az emberi jogokért folytatott harcnak szentelték.

Povl Bang-Jensenre emlékezve, 2016. december 5-én, egy különleges panelbeszélgetést rendezünk – a dán ENSZ-misszióval együttműködésben – amelynek során a téma legelismertebb kutatói, *Bo Lidgaard* neves dán történész és újságíró, valamint Nagy András beszélt Bang-Jensen 56-tal kapcsolatos szerepéről a hallgatóságnak. A panelbeszélgetés harmadik előadója Per Bang-Jensen, Bang-Jensen fia volt.

Az eseményen részt vett még Bang-Jensen lánya, *Lise* is, valamint egy teljes dán filmes csapat, akik filmsorozatot terveznek az egykori dán ENSZ-tisztviselőről forgatni. Az igazából szűk körűnek szánt eseményre emellett meghívtuk a Különbizottság egykori tagjainak ENSZ-nagyköveteit, a New York-i dán és magyar közösség egyes képviselőit, valamint a sajtó munkatársait.

Mindezek mellett, 2017. január 17-én panelbeszélgetést szerveztünk „1956-os magyar forradalom és a 20. századi demokratizálódási folyamatok” címmel. A beszélgetésen Mark Kramer, a Harvard Egyetem professzora, a hidegháború nemzetközileg legelismertebb szakértője mellett Dr. Miszlivetz Ferenc akadémikus, Dr. Jody Jensen kutató, valamint Dr. Pók Attila történész tekintették át a magyar forradalom előzményeit, valamint nemzetközi kontextusát.

Az ENSZ nagykövetek, diplomaták, kutatók, 1956-ot megélt magyarok, újságírók és művészek által látogatott eseményen a forradalom leverését követően hazánkból elmenekült Vázsonyi Bálint korábbi tanítványa, Terry Eder Kaufman amerikai zongorista a témához hangulatban illeszkedő Liszt és Schubert darabokat játszott.

Az 1956-os forradalom 60. évfordulója alkalmából szervezett rendezvénysorozatunkat az emlékévet lezáró rendezvényre készülő tanulmánykötettel tervezzük befejezni.

Az emlékév eseményeinek áttekintését célzó angol nyelvű könyvben az 1956-os magyar forradalom nemzetközi kontextusát és hosszabb távú hatásait, az 56-tal kapcsolatos titkosított ENSZ dokumentumok feloldásához vezető diplomáciai folyamatokat, valamint a forradalom 60. évfordulója alkalmából rendezett főbb eseményeinket szeretnénk bemutatni.

A könyvet az idén tavasszal megrendezésre kerülő záróeseményünkön tervezzük először bemutatni. Az esemény egyúttal sarokköve Izsák Rita magyar szakértő Faji Megkülönböztetés Megszüntetésevel Foglalkozó Bizottságába (*Committee on the Elimination of Racial Discrimination*) benyújtott pályázatát támogató kampányának, ezzel is erősítve hazánk

elköteleződését a rasszizmus elleni harc mellett, mely számos ENSZ tagállam számára összekapcsolódik a szabadság – *Freedom First* – eszméjével.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!